A Verbói Iskola

Verbói képeslap.

[Verbó -- az 1910. évi népszámlálás szerint 4800, főleg szlovák lakossal rendelkező nagyközség volt Nyitra vm.-ben. Trianon után Csehszlovákiához került. Verbón 1848-ban már száznál több zsidó családot írtak össze, 1919-ig a hitközség (ortodox) elemi és polgári iskolát tartott fenn. A 19. században virágzó nagy jesivák működtek Verbón. Az 1920-as években a Zsidó Lexikon adatai szerint 164 családban 670 zsidó lakosa volt a községnek. A Lexikon az 1920-as évekről megemlíti országos hírű iskolai internátusát, melyet Reich Sámuel főrabbi alapított és vezetett. -- A szerk.].

A jobb oldali képeslapon lévő épület földszintjén posta volt, az első emeleten Reich Sámuel rabbi lakása, a második szinten volt a kollégium, ahol én is laktam. A polgári iskola az udvarról nyílt.

Hogy őszinte legyek, nem szerettem tanulni. Legszívesebben elmentem volna az iskola temetésére. Ez főleg a fiatalkoromra vonatkozik. Amikor már Verbón jártam iskolába [a polgári első három osztályába], ott olyan jó tanáraink voltak, hogy belénk verték a szlovák nyelvtant és a helyesírást. Amikor hazajöttem [Duna]Szerdahelyre a negyedik polgáriba, észrevettem, hogy többet tudok, mint a többiek.

Verbón a rabbi bácsinál, Reich Sámuelnél laktam a kollégiumban. A bár micvóm érdekesen zajlott le. A szüleim küldtek a rabbi bácsinak egy nagy dobozt tele különböző kóser tortákkal, süteményekkel. Kibontottuk, és a kollégisták elé raktuk. A sok diák a kollégiumban, mindegyik süteményt akart enni. Tele voltak az asztalok, mindenkinek jutott. Délelőtt, a mázkir idején a templom előcsarnokában is asztalokat raktak ki, és ott is kínálgatták a süteményeket. Akkor mindenkinek a barátja voltam. Nálunk annak idején az volt a szokás, hogy nagy ünnepséget csaptak bár micvó alkalmából. Azzal a különbséggel, hogy az enyémet nem idehaza, hanem Verbón, a rabbi bácsinál tartottuk.